

Listopad

Divadelní zpravodaj

114. sezóna 2023/2024

S RADKEM BALAŠEM VZHŮRU DO NEBES!

PETRA JANEČKOVÁ MĚLA NA DOSAH CENU THÁLIE

VZPOMÍNÁNÍ S HERCEM VÁCLAVEM DUŠKEM

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → ★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA → SCÉNIKÉ ČTENÍ

Listopad

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	9:00	G. B. Shaw / PYGMALION	ENGLISH	ŠK
		12:00	Režie P. Stebbings a Ch. Flint. TNT Theatre Britain / vstupenky na www.english-theatre.cz		
ČTVRTEK	2.	18:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	KONEC 20:10	X
PÁTEK	3.	10:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		ŠK
		19:00	Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK		
SOBOTA	4.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 21:30	ZADÁNO
			P. Ammendola / NA VÁNOCE BUDU GAY		
			Pikantní komedie o nelehkém životě zadaných heterosexuálních mužů. Hrají M. Zounar, M. Randová, F. Blažek a další. Režie A. Procházka. Divadlo Metro, Praha / JT Promotion		
NEDĚLE	5.	19:00	LŮČNICA – výběr z tvorby		
			Energické vystoupení slovenského folklórního souboru za doprovodu živého orchestru.		
ÚTERÝ	7.	10:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 12:05	ŠK
		19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	
STŘEDA	8.	17:30	DO NEBES!		J
ČTVRTEK	9.	10:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 12:30	D
PÁTEK	10.	18:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 20:30	DERNIÉRA G
SOBOTA	11.	19:00	W. Goldman / MISERY	★	
			Z. Adamovská v roli oddané fanynky a P. Štěpánek coby spisovatel, jehož knihy hlavní hrdinka miluje tolik, že je schopná i zabít. Režie O. Sokol. Studio DVA divadlo, Praha		
NEDĚLE	12.	15:00	M. Macourek – J. Kraus / MACH A ŠEBESTOVÁ		Pn
			Příběhy oblíbených postavíček doplněné řadou zábavných písniček. Režie J. Kraus. Divadlo rozmanitostí Most		
PONDĚLÍ	13.	8:30	MACH A ŠEBESTOVÁ		ŠK
		10:30	MACH A ŠEBESTOVÁ		ŠK

PONDĚLÍ	13.	17:00	MACH A ŠEBESTOVÁ			Pp
ÚTERÝ	14.	19:00	G. Görgey / NA KOHO TO SLOVO PADNE			F
			Hra balancující na hraně mezi absurdním divadlem a tarantinovsky laděnou drsnou komedií. Hrají J. Tvrdlík, J. Zapletal a další. Režie M. Vajdička. Klicperovo divadlo Hradec Králové			
STŘEDA	15.	17:30	DO NEBES!			S
ČTVRTEK	16.	19:00	MARYŠA	KONEC 21:00		B
PÁTEK	17.	18:00	NORMÁLNÍ DEBIL 1	KONEC 19:40		
SOBOTA	18.	10:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 13:00		ZADÁNO
		18:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 20:00		T
		20:30	NOC DIVADEL	 str. 22		
			Zábavný program v rámci celoevropského projektu European Theatre Night .			
PONDĚLÍ	20.	16:30	ADVENTNÍ TANEČNÍ PŘEDSTAVENÍ ZUŠ Pardubice, Havlíčkova			
		19:00	Hostem taneční soubor Konsonance .			
ÚTERÝ	21.	19:00	KDO SE BOJÍ BEATLES	KONEC 21:10		A
STŘEDA	22.	18:00	MAKROPULOS musical	KONEC 20:20		V
ČTVRTEK	23.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20		ZADÁNO
PÁTEK	24.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 21:30		
NEDĚLE	26.	17:00	G. Bizet / CARMEN			
			Mistrovská opera o hrdé femme fatale. V titulní roli A. Tögel Kalivodová. Režie A. Hlinková. Dirigent M. Formáček. Severočeské divadlo Ústí nad Labem / Agentura NaNíc			
PONDĚLÍ	27.	19:00	MONIKA ABSOLONOVÁ – Tour Až do nebes 2023			
			Koncert královny českých muzikálových jevišť a držitelky Cen Thálie.			
ÚTERÝ	28.	19:00	DO NEBES!			R
ČTVRTEK	30.	17:00	MARYŠA	KONEC 19:00		L

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	2.	19:00	MIROSLAV HOLUB – ONO SE LETĚLO	 str. 15	PREMIÉRA	
			Ze stejnojmenné vzpomínkové knihy nejprekládanějšího českého básníka a světoznámého imunologa čtou R. Chvalová a J. Šlupka Svěrák za doprovodu kláves. Připravil J. Seydler.			
STŘEDA	8.	18:00	ORLANDO	KONEC 19:35		N2
PÁTEK	10.	18:30	LITERÁRNÍ HYSTERIE			
			3D verze knihy Průvodce literární hysterií 19. století od influenkerky a popularizátorky literatury K. Z. Meixnerové, známé také jako cojezoe, která své hrdiny zbavuje nálepek a popisuje jejich životy tak, jak skutečně proběhly. Účinkují P. Oubram a K. Z. Meixnerová. LiStOVání			

PÁTEK	17.	18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 19:45	
ÚTERÝ	21.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny	 str. 16	
Neformální talk show dramaturgyně J. Uherové, která si do svého zábavného pořadu tentokrát pozvala herce a režiséra J. Musíla, herečku G. Mikulkovou a kameramana L. Kratochvíla.					
STŘEDA	22.	19:00	PALEŤÁCI: AFTERPARTY		
Improvizovaná divadelní hra, odhalující tři různé vztahy lidí, kteří se pozdě v noci vracejí z večírku a při tom odkrývají své pocity, názory, příběhy a skryté tužby, a spolu s nimi i část pravdy. Premiéra nového formátu autorů N. Palkovits a A. Heflera dovezeného z Budapešti. Paletáci					
PÁTEK	24.	19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20	 F2
NEDĚLE	26.	15:00	B. Němcová – K. Plešková O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH	 str. 24	PREMIÉRA
Trochu netradiční muzikál o Marušce, která v nouzi najde pomoc u dvanácti měsíčků. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
PONDĚLÍ	27.	8:30	O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH		ŠK
		10:00	O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH		ŠK
ÚTERÝ	28.	18:00	ORLANDO	KONEC 19:35	 N3

AUTOMATICKÉ MLÝNY

PONDĚLÍ	13.	19:00	V. Vášová PRSTÍČKY SI ŘEŽEŠ A PÁLÍŠ	 str. 14–15	PREMIÉRA
Korespondence muže a ženy během dvou světových válek jako scénické čtení v prostorách galerie GAMPÁ. Hrají R. Chvalová a Š. Pospíšil. Režie V. Vášová. Cyklus INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek)					

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	1.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	ZNOJMO
SOBOTA	4.	19:00	MAKROPULOS musical	JAROMĚŘ
SOBOTA	11.	19:00	PEKAŘOVA ŽENA	KOLÍN
SOBOTA	25.	19:00	MAKROPULOS musical	PRAHA (DIVADLO POD PALMOVKOU)
STŘEDA	29.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	NOVÝ BYDŽOV

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špiner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

V. Woolfová – M. David str. 10–11 ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami, nejdříve jako muž, později jako žena, a hledá smysl života, vznešený cit, vašeň... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie M. David.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavních rolích P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v užší nominaci na Cenu Thálie 2023. Režie P. Novotný.

J. Stein – S. Schwartz / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska... V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

O. Brousek – R. Balaš str. 7–9 DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. 13. srpna 1891 se nad Pardubicemi vznášel balón Victor Hugo, který přiletěl z Prahy, a osmiletému Janu Kašparovi vnuke touhu létat... Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špiner a další. Režie R. Balaš.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o střetu světa mafie se světem handicapovaných divadelníků. Hrají M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc j. h. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

S vtípem nahlížené příběhy šestice postav, které se hledají ve světlech velkoměsta. Hrají P. Janečková, V. Malá, K. Šafránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Štindl.

N. J. Berry RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Intimní hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit. Hrají K. Šafránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

L. Rosten – M. Hanuš PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záłudnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

V. Klimáček / KDO SE BOJÍ BEATLES

Láskyplná groteska o frustracích středního věku. Emil je vojenský historik, přestože nebyl na vojně. Jeho žena je melancholická a denně luxuje. V jejich bytě se střídají podnájemnice a všechny jsou si něčím podobné... V hlavních rolích R. Chvalová a A. Postler. Režie F. Nuckolls.

A. a V. Mrštíkovié – K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který klade zcela současně otázky – Co všechno si lze koupit, nebo naopak prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

A. Ayckbourn / ONA NENÍ VADNÁ!

Komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. Ve studiu, které vyrábí nekečné seriály, zaměstnávají místo herců herecké roboty. Jedna robotka ale začne projevovat smysl pro humor. A pak se dějí věci... V hlavních rolích K. Šafránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 1

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lášková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průšviháře Norberta Intrubise odehrávající se tentokrát na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

- PÁTEK 1. 17:00** **J. Galinová / KDYŽ JE V PEKLE NEDĚLE** ✨
 Pohádka o dvou malých čertech, kteří zlobí stejně jako malé děti a pořád by nejraději koukali na televizi. Jednou se ale musí zabavit pohádkou, kterou si sami zahrájí... Režie J. Galinová, J. Galinová a L. Lavičková. **Docela velké divadlo, Litvínov**
- SOBOTA 2. 19:00** **S. Vögel / VEDLEJŠÍ ÚČINKY** ✨
 Brilantní konverzační přestřelka o partnerských vztazích – a nejen o nich! Říká se, láska až za hrob, kde ale ve skutečnosti končí? Co všechno jste ochotni pro partnera riskovat a obětovat? Hrají K. Cibulková, M. Dlouhý a další. Režie P. Svojtka. **Divadlo Palace, Praha**
- NEDĚLE 10. 19:00** **TOMÁŠ KLUS – VÁNOCE 365 DNÍ V ROCE** ✨
 Koncert oblíbeného písničkáře a herce s kapelou Cílová skupina.
- SOBOTA 16. 19:00** **P. Abraham / BLÁZINEC BOŽÍ** **I. PREMIÉRA** **P1**
 Napínavý příběh vzestupu francouzského krále Jindřicha IV., kterého historici nazvou jedním z prvních humanistů. V hlavní roli L. Špiner. Režie P. Novotný.
- NEDĚLE 17. 19:00** **BLÁZINEC BOŽÍ** **II. PREMIÉRA** **P2**
- PONDĚLÍ 18. 19:00** **VÁNOČNÍ KONCERT 2023 Orchestru Václava Marka** ✨
 V rámci večera zazní vedle domácích šlágrů a celosvětově známých a osvědčených ever-greenů nejen z minulého století také oblíbené vánoční písně a skladby včetně nejkrásnějších klasických českých koled. Jako hlavní host vystoupí **S. Laurinová**.
- NEDĚLE 31. 18:00** **MAKROPULOS musical**
 Silvestrovské představení s vyhlášením výsledků divácké ankety o nejoblíbenější inscenace roku 2023.

S Radkem Balašem vzhůru DO NEBES!

Muzikál DO NEBES!, jehož námětem je úspěšná cesta ke vzletu a letu pardubického rodáka Ing. Jana Kašpara, je tady. Tvůrcem libreta a režisérem inscenace je **RADEK BALAS**, český divadelní režisér, choreograf a autor, zaměřený na muzikálovou tvorbu. Kudy k ní vedly jeho cesty?

V jednom interview jsem se dočetla, že jsi byl divadlem odkojen. A cítuji: „Nbylo to však mateřské mléko, nýbrž Polívka.“ Můžeš to vysvětlit?

To bylo jedno z nejšťastnějších období mého života. Bolek Polívka si mne vybral jako svého hereckého partnera pro inscenaci PÉPE. Bylo mi 7 let a svět kolem sebe jsem nasával jako houba. A legendární Divadlo na provázku teprve vykráčovalo na svou královskou jízdu a celé to prostředí bylo prochnuto neskutečnou kreativitou, výbušnou mládostí, uměleckou hravostí a jakousi inscenační drzostí spojenou s velkým divadelním sebevědomím. A to vše se mi „zapisovalo“ do hlavy, jako když programujete počítač – takže výsledkem všeho nemohlo být nic jiného než absolutní láska k divadlu.

JAMU jsi absolvoval v ateliéru činoherní režie. Co tě nasměrovalo k hudebnímu divadlu?

To je složitější otázka, na kterou by musela být dlouhá odpověď. Je tam totiž hodně zdrojů, které mne k hudebnímu divadlu směřovaly. Takže aspoň stručně. Můj tatínek před mým narozením působil jako tanečník v Praze, a když se vrátil do Brna, přivezl s sebou magnetofon Sonet Duo a řadu pásků, na nichž byly nahrávky Osvobozeného divadla, a tedy písničky W + V a Jaroslava Ježka, nejnovější nahrávky Divadla Semafor, ale i různé hudební žánry ze zahraničí: Beatles, Beach Boys, Rolling Stones, country music a také spousta jazzu a muzikály.

Další zdroj bylo Divadlo na provázku, které v roce 1975 uvedlo svůj legendární muzikál Balada pro banditu. A já si dodnes vzpomínám na obraz, kdy tento muzikál začíná a Ida Kellarová v úzkém reflektoru zpívá úvodní píseň „Zabili, zabili chlapa z Koločavy...“ A pak tu byl ještě třetí zdroj. V Brně bylo poměrně snadné chytit signál ORF (tedy rakouské televize), kde bylo možné pravidelně sledovat různé muzikálové, hudební a taneční filmy, začátky hudebního divadla v Americe, kam patřili Fred Astaire, Ginger Rogersová, Gene Kelly... muzikanti George Gershwin, Jerome Kern, Richard Rodgers... A to vše uvnitř malého človíčka slilo se dohromady jako jeden velký koktejl a vytvořilo to proud dravé řeky, který mne unášel do moře zvaného hudební divadlo.

Tvá studia a první desetiletí profesní dráhy jsou spjata s Brnem. V jihomoravské metropoli působil prof. Ivo Osolsobě, který jako překladatel a dramaturg přivedl na českou scénu zásadní díla světového muzikálu a účinně podporoval i domácí tvorbu. Setkali jste se?

Pan doktor Osolsobě byl a je v mém profesním životě nejzásadnější osobnost. Naše setkávání bylo dlouhodobé, už od mých dětských let, a probíhalo v několika fázích: Můj táta působil jako tanečník v brněnské operě, která se věnovala i muzikálu, a v té době tam Ivo Osolsobě dělal dramaturga, překládal libreta a některé tituly i režíroval. Díky němu se v Brně – poprvé v naší republice – objevil mimo jiné muzikál Kabaret. To jsem byl ještě malý, ale pan Osolsobě chodil do Divadla na provázku jako divák a pamatuju si, že s ním táta párkrát stál ve foyer a povídali si.

Až později mi došlo, že to byl „pan profesor, doktor Ivo Osolsobě, →

↓ REŽISÉR R. BALAS S DRAMATURGYNÍ J. PITHARTOVOU A SCÉNOGRAFEM M. ZÁKOSTELECKÝM NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE DO NEBES!, FOTO J. SEJKORA

kandidát věd", se kterým jsem se pak setkával už jako student Janáčkovy akademie. On tam v té době ještě neučil, ale já už jsem měl několik jeho knih, především tu na pohled docela drobnou, ale neuvěřitelně koncentrovanou a naprosto zásadní knihu Divadlo, které mluví, zpívá a tančí. Později jsem přečetl všechny jeho knihy, včetně jeho statí sémiotických. On, kromě toho, že byl dramaturg, překladatel a částečně i režisér, byl i vynikající sémiolog. Miluju třeba knížku Mnoho povyků pro sémiotiku. Využívám prvky jeho studií v inscenacích a moc mi to pomáhá. Vzpomínám si, jak mi jednou ukázal svou osobní korespondenci s Umbertoem Ecem, který přečetl v angličtině všechny jeho knížky. Umberto Eco si nesmírně vážil tohoto pana profesora z Brna, který u nás tehdy nesměl vyučovat!

Pak přišla revoluce. Byl jsem osloven, abych začal vyučovat muzikál. V pětadvaceti letech jsem měl vést katedru muzikálu, protože se právě založila. Byli jsme tam společně se Zdenou Herfortovou a režisérem Richardem Mihulou, každý jsme měli jeden ročník. A tak jsem pana profesora Osolsobého oslovil, aby vykládal teorii a dějiny muzikálu. A on tam pak řadu let vyučoval, studenti z jeho přednášek byli nadšeni.

Kdo další tě ovlivnil?

To by zase byla strašně dlouhá odpověď. Já mám v životě neuvěřitelně velké štěstí na osobnosti, které jsem potkal a vždycky v pravý čas. Nechápu, jak je to možné, a jsem za to obrovsky vděčný.

Na začátku to byl Bolek Polívka a „Provázek“. Byl jsem jako dítě u toho – aniž bych to tehdy tušil – kdy Peter Scherhauser, Miloš Pospíšil, Eva Tálská a Bolek Polívka měli své nejplodnější období. Bylo jim mezi třiceti a pětáctičeti a sázeli tak fantastické, odvážné tituly, že mě to doživotně ovlivnilo. A dodnes s provázkovskou poetikou pracuju, ať už vědomě, nebo podvědomě.

Vedle toho v Brně působila mimořádná osobnost dětského divadla a vlastně zakladatelka české dramatické výchovy. Jmenovala se Jindra Delongová. Vedla dětský dramatický soubor Pírko. Byla geniální znalec celého díla Jana Amose Komenského a založila na něm metodu divadla jako výchovného prostředku. Podstatou bylo rozvíjení kreativity – improvizace, psaní básní, příběhů, jejich dramtizace...

Dalším mým zdrojem bylo divadlo Voskovce a Wericha. Miloval jsem jejich poetiku. Navíc to byli oni, kdo přinesl do Čech první muzikál, Dívotvorný hrnec, a geniálně ho přeložili. Bohužel jsem se s nimi už nemohl potkat osobně. Ale propadl jsem obrovské vášni pro Semafor. Nejdřív jsem poslouchal všechno, co se dalo sehnat na nahrávkách. Když mi bylo asi třináct, domluvil mi táta v Praze lekce u tanečního pedagoga Francka Townena. On patřil svého času k evropské špičce společenského a revuálního tance, učili se u něho Karel Gott, Jiří Korn, Josef Laufer, Václav Neckář, Helena Vondráčková... A patří také k těm osobnostem, z nichž čerpám celý život.

K Semaforu se za chvíli ještě dostaneme. Teď se zeptám na první českou inscenaci muzikálu Vlasý v Praze roku 1996, pod kterou jsi byl podepsán jako choreograf a režisér.

Tady je na místě zase připomenout pana profesora Osolsobého. Příběhl jsem za ním celý nadšený: „Pane profesore, budu režisovat Hair!“ A on s takovým neuzaítým výrazem odpověděl: „Hm, já si nemyslím, že to je nějak výjimečný muzikál. Má to celkem dobrou hudbu. Ale jinak, vřdyť je to obyčejná socialistická agitka.“ Úplně mě srazil k zemi. Když jsem to pak studoval, tak jsem zjistil, že měl pravdu. My známe film Miloše Formana a málokdo ví, že si napsal komplet nový scénář. Využil z původního muzikálu jenom část písní. V originálu je jich třicet šest, a žádný děj, žádný příběh. Jenom levičácko-hipísácká revolta.

Nicméně to naše provedení bylo poměrně úspěšné. Udělali jsme v divadle Pyramida 360 repríz. A ta inscenace katapultovala mezi hvězdy řadu herců, které před tím nikdo neznal.

A pár let nato jsi už režíroval v Semaforu. Jak k tomu došlo?

Vlastně to začalo v Hradci Králové. V Klicperově divadle tehdy šéfoval Vláda Morávek a pozval mě, abych tam režíroval Špatně placenou procházku. Byla to taková pocta Semaforu, představení sestavené z jejich nejlepších písniček a scének. Premiéra, na kterou byl pozván pan Suchý, měla při děkovačce třiatřicet opon! Asi po čtyřiceti minutách potlesku, když jsme všichni slzeli dojetím, za mnou přišel pan inspicient a řekl mi, že pan Suchý se mnou chce mluvit. Tak jsem za ním šel a on mi nabídl, abych v Semaforu režíroval jeho hru Život je náhoda v obnošených vestě. První půlka hry byla o Osvobozeném divadle a druhá o Semaforu. Oba mé divadelní idoly v jednom představení. Neuvěřitelné! Ta inscenace se opravdu povedla. Po letech mi pan Suchý řekl, že to byla v Semaforu druhá nejúspěšnější inscenace po Kytici.

Do všeobecného divadelního povědomí ses zapsal muzikálem Cikáni jdou do nebe. Čím byla průlomová ta inscenace v Divadle Na zábradlí (2004), která žije v obnovené verzi dodnes?

To byla taková všeobecně šťastná konstelace. Předně: snažil jsem se vyvarovat chyb, které měly předchozí inscenace tohoto titulu. Chybou byla snaha převést na jeviště film, protože to nejde. Druhou chybou bylo přílišné zmuzikalizování. Tím se vytratí syrovost toho příběhu. Psal jsem si vlastní dramaturgii a realizovala se až její čtrnáctá verze! Ta první měla asi 150 stran, poslední 60. Karel Heřmánek mi v tom strašně pomáhal, vždycky řekl, že je to mnohmluvný, že tohle přece herec zahraje bez bytčejných řečí. Byla to obrovská škola. K tomu jsem od něho dostal úkol „vejřt se“ do dvanácti herců.

Dva cikánské rody, gádžové a voják ve dvanácti hercích! Takže všichni hrají všechno. A k tomu geniální Ida Kelarová a hudební úprava Petra Maláska. Se zpíváním mi úžasně pomohla moje žena. Měli jsme špičkové obsazení ze starších vynikajících známých herců a k nim jsme si vyžobali ty nejlepší talenty z mladé generace. A to všechno dohromady se prostě skvěle ujalo. Cikáni způsobili, že i diváci, kteří se na muzikálový žánr dívají svrchu, ho najednou přijali. A pochopili, že může mít přesah jako ta nejlepší činohra. Cikáni mi taky otevřeli dveře do Divadla na Vinohradech, kde jsem pak dělal muzikál Donaha! v podobně šťastné konstelaci. Ještě jsem tam stihl poznat slavné bardy hereckého řemesla. Každé představení bylo vyprodané už půl hodiny po otevření pokladny.

Inscenoval jsi řadu „klasických“, již prověřených textů, které poskytují režisérovi pevný odrazový můstek. Tvorba autorských inscenací vyžaduje mnohem víc odvahy. Jaký impuls tě vedl k psaní vlastních her?

Kořeny jsou už v tom dětském souboru Pirko. Ale první vážnější pokus přišel v prvním ročníku konzervatoře. Napsal jsem hru a dal jsem jí

číst panu profesorovi Hajdovi, který nás učil. On mě pochválil, řekl mi, že mám talent, ale že ta hra má jeden problém: už před řadou let ji napsal Samuel Beckett a jmenuje se Čekání na Godota. Já jsem tehdy neznal ani hru, ani autora, napsal jsem prostě o dvou klaunech, kteří se octnou v nějakém neznámém prostoru a nevědí, jak se dostat ven. Pak jsme se spolužákem Pavlem Nečasem psali takové skeče s písničkami. Založili jsme si divadlo a napsali jsme první celovečerní hru Zrcadlení, byla to taková kritika totalitarismu. Diváci to tak brali, až v tom někdo objevil nebezpečnou politickou satiru a zakázali nás. Ale mě začalo psaní hrozně bavit a na JAMU už jsem jel na téhle vlně, dramatozoval jsem Lakomou Barku, Ze života hmyzu jako hudební divadlo a absolvoval jsem Knihou džungle ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti. Pak jsme tam ještě udělali autorský muzikál Myšákova dobrodružství. A tak to pokračovalo. Pro studenty JAMU jsem napsal Zajatec tmy, ti vyhráli Radokovu cenu, což bylo spojené i s nějakými penězi, takže jsme tu hru na JAMU mohli inscenovat. To už jsem měl napsaný muzikál z prostředí diagnostického ústavu Dům z bílého peří, ten jsme taky udělali na JAMU. A běžně

jsem psal dramata, na těch jsem se učil strukturu. Mě v psaní ohromně povzbudil pan Suchý. Napsal asi dva tisíce textů, ale on sám říká, že „slušných je asi tak sto třicet a dobrých čtyřicet“. Mně to strašně pomohlo – pochopil jsem, že člověk nemusí být vždycky a hned geniální.

Nabídnout Pardubicím autorský muzikál o pardubickém průkopníku aviatiky je krásný nápad. Dárek. Jak jsi na něj přišel?

Za to může zase pan doktor Osolobě. On v jedné ze statí té zmíněné knížky Divadlo, které mluví, zpívá a tančí rozvíjí teorii, která je ověřená, zejména na amerických muzikálech jisté doby, že největší úspěch zaznamenávají muzikály, které se zabývají takzvanou „mateřštinou“, tedy tématy, která jsou lokálně živá. Viz West Side Story – muzikál napsaný Newyorčany o New Yorku a jeho problémech pro newyorské publikum. A byla takových řada. A pan doktor Osolobě v té knížce vysvětluje a dokládá na příkladech, proč právě tohle funguje. Takže i za Do nebes! může vzdálené pan doktor Osolobě. **JaP**

**KRÁČENO, CELÝ ROZHOVOR
NAJDETE NA WWW.VCD.CZ.**

↓ PRVNÍ ČTENÁ ZKOUŠKA CHYSTANÉHO MUZIKÁLU DO NEBES! MIMOŘÁDNĚ NA JEVIŠTI MĚSTSKÉHO DIVADLA

FOTO J. SEJKORA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 7. října jsme na Malé scéně ve dvoře uvedli první premiéru stávající divadelní sezóny. Režisér **Marek David** zde inscenoval svou adaptaci imaginativního románu **Virginie Woolfové ORLANDO**, který na jevišti převedl v podobě současné módní show.

Premiérové diváky čekal jedinečný umělecký zážitek, s jakým se v divadle možná ještě nasetkali – byli svědky obrazivé divadelní básně, působivé metafory lidského života se vším, co k němu patří (zcela bez příkras, ale s humorem). Pokud Orlando předznamenal kurz, jakým se vydává naše komorní scéna, máme se opravdu na co těšit!

RaS

VERONIKA MALÁ, LUDMILA MECERODOVÁ, KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ A JOSEF LÁSKA NA PŘEHLEDKOVÉM MOLU ORLANDA

FOTO DAVID KONEČNÝ

POPREMIÉROVÁ RADOST NA TVÁŘÍCH LUDMILY MECERODOVÉ A JEJÍ DCERY, DRAMATURGYNĚ ANNY ZINDULKOVÉ HLAVÁČKOVÉ.

JOSEFA LÁŠKU, JENŽ PREMIÉRU ZVLÁDL I SE SILNOU HLASOVOU INDISPOZICÍ, PŘIJEL PODPÓRIT TAKÉ JEHO TATÍNEK.

OSLAVU SI OČIVIDNĚ UŽÍVALA I JEDNA Z NAŠICH NEJPŮVABNĚJŠÍCH HEREČEK KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ.

PARLUBICKÁ FEMME FATALE VERONIKA MALÁ, OSLNIVÁ NA JEVIŠTI I V ZÁKULISÍ.

NA PREMIÉRU SVĚHO KAMARÁDA MARKA DAVIDA SE PŘIJELI PODÍVAT I REŽISÉR ROMAN GOMBARČEK A HEREČKA MARKĚTA MATULOVÁ.

NA VEČÍRKU V DIVADELNÍM KLUBU SAMOZŘEJMĚ NEMOHL CHYBĚT ANI PETR BOROVEC. FOTO JÍŘÍ SEJKORA

Petra Janečková měla na dosah Thálie!

V sobotu 30. září byla v pražském Národním divadle v přímém přenosu České televize vyhlášena jména držitelů letošních Cen Thálie. Mezi nominované umělce do parteru divadla usedla také **PETRA JANEČKOVÁ**, která se dostala do užší nominace na Cenu Thálie 2023 v oboru muzikál, opereta a jiný hudebně-dramatický žánr za ztvárnění role Emilie Marty v muzikálu *Makropulos musical* v režii Petra Novotného. Svou nominaci bohužel neproměnila, ale už samotné umístění v nejlepší trojici hereček je velkým úspěchem, za nějž si Petra zaslouží ohromnou gratulaci!

A velmi potěšující jsou i slova předsedy muzikálové poroty **Zdeňka Bartáka**, kterými odvodňoval Petřinu nominaci: „Petra Janečková dokázala v roli Emilie Marty plně zúročit léty získané herecké a pěvecké zkušenosti. Její Emilia Marty je opravdovou femme fatale, která ve svůj prospěch manipuluje se životy lidí, jež umí milovat i nenávidět. Zároveň však Janečková dokázala do postavy vtisknout jistou odevzdanost životu a bolest duše, jako by po třistaleté pouti žila opravdu jen ze setrvačnosti. Její závěrečný výstup je podán se stejnou suverenitou, s níž se chopila i rozsáhlého pěveckého partu. Petra Janečková se během svého pětadvacetiletého

angažmá ve Východočeském divadle Pardubice, kde ji muzikálové role pravidelně potkávají, vypracovala ve výbornou muzikálovou herečku, která umí využít všech svých předností k vytvoření plnokrevné postavy. Emilia Marty je toho zářným příkladem.“

Spolu s Petrou Janečkovou byly nominovány Hana Holišová za roli Marty ve stejnojmenné inscenaci na Letní scéně Musea Kampa v Praze a její sestra Michaela Horká za roli Paní Lovettové v muzikálu *Sweeney Todd: Dábelství lazebník* z Fleet Street Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. A muzikálovou Cenu Thálie 2023 získala Hana Holišová.

Pardubické divadlo však zaznamenalo úspěch také v činohře. Komise hodnotící činoherní představení si všimla hereckého výkonu **PETRA DOHNALA** coby Lízala v *Maryše* v režii Kashy Jandáčkové a zařadila ho mezi deset nejlepších v minulé sezóně!

A za zmínku stojí i tanečník **MARTIN TALAGA** z inscenačního týmu *Maryši*, jenž stojí za choreografií našeho zpracování dramatu bratří Mrštíků a který se v letošních Cenách Thálie zařadil mezi nominované v kategorii alternativní divadlo za performativní výkon ve své vlastní choreografii v sólové inscenaci *Headless Mule*.

RaS

P. JANEČKOVÁ COBY ZPĚVAČKA E. MARTY V *MAKROPULOS MUSICAL*, FOTO J. SEJKORA

Rozmanitá nabídka ABONMÁ na rok 2024

Rok se s rokem sešel a opět je tu čas obnovování ROČNÍHO PŘEDPLATNÉHO – letos dochází k drobným změnám v označení seniorských abonentních skupin, které jsme přejmenovali na víkendové (T a U) a klasické podvečerní (X) – často si je totiž kupují i mladší diváci, kteří zkrátka chtějí navštěvovat divadlo už v podvečerních hodinách. Upozorňujeme, že seniorské slevy na tyto abonentní cykly (stejně jako v ostatních skupinách) zůstávají i nadále! Z předplatného na další rok se samozřejmě bude obnovovat také klasické večerní abonmá (A, B, C, E, F, H), dopolední (D) a mimořádné předplatné (G) i abonentky pro fajnšmekry (Q).

Pokud jste majiteli některých z výše zmíněných předplatitelských skupin, nezapomeňte si během listopadu svá místa obnovit, prodej předplatného na rok 2024 pro stávající abonenty zahájíme už v pondělí 6. listopadu. Rezervace míst budou drženy do pátku 24. listopadu.

Nepatříte-li ještě do rodiny našich stálých předplatitelů, přesto divadlo pravidelně navštěvujete, zvažte také koupi ročního abonmá, z něhož plyne řada výhod – zaručené místo v hledišti, žádná čekání na vstupenky na divácké hity, mimořádné nabídky během roku (včetně vstupenek na dostihy) a především výrazná sleva oproti jednotlivě kupovaným

vstupenkám! A nepřehlédněte ani nabídku věrnostního programu pro abonenty FANDA, díky němuž můžete získávat další bonusové výhody. Prodej abonmá na rok 2024 novým zájemcům bude zahájen v pondělí 27. listopadu!

Závěrem ještě upozorňujeme, že vedle ročních abonentních cyklů můžete získat i populární KUPÓNOVÉ PŘEDPLATNÉ s volným výběrem titulů i termínů představení dle vlastního zájmu. Koupí tohoto abonmá získáte osm kupónů, které můžete vyměnit za osm vstupenek na jakákoli představení z produkce VČD. Velmi oblíbené jsou také DÁRKOVÉ POUKÁZKY v hodnotě 350 nebo 600 Kč.

Podrobnější informace o jednotlivých typech předplatného i nabízených titulech získáte v předprodeji vstupenek za divadlem, na telefonních číslech 466 616 432 nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz, kde je možné veškeré abonentní cykly i online zakoupit.

RaS

Zahájení prodeje vstupenek na GFS

24. ročník GRAND Festivalu smíchu se v příštím roce navrátí do svého původního zimního termínu a konat se bude od 22. do 29. ledna 2024. Přestože je nadcházející přehlídka nejlepších divadelních komedií ještě poměrně daleko, brzy nás čeká zahájení předprodeje vstupenek!

V pondělí 13. listopadu spustíme prodej cenově zvýhodněných festivalových abonentek na všechna soutěžní představení s bonusovým místem na Galavečeru smíchu za symbolickou 1 Kč. V pondělí 20. listopadu pak začneme prodávat jednotlivé vstupenky na konkrétní soutěžní i doprovodné komedie. Program bude uveřejněn týden před startem předprodeje na webu divadla i festivalu – www.vcd.cz nebo www.festivalsmichu.cz. RaS

DIVADLO VE FESTIVALOVÉM HÁVU, FOTO M. KLÍMA

VIKTORIE VÁŠOVÁ

INPROJEKT: PRSTÍČKY SI ŘEŽEŠ A PÁLÍŠ

V pondělí 13. listopadu nás čeká první scénické čtení letošní divadelní sezóny, které bude výjimečné hned z několika důvodů. Uvedeme původní hru autorky a režisérky VIKTORIE VÁŠOVÉ s názvem PRSTÍČKY SI ŘEŽEŠ A PÁLÍŠ, která se úzce dotýká české historie a je spjata s naším regionem, ale přesto jde o intimní, romantický a dojemný příběh dvou lidí. Cyklus INprojekty se tentokrát výjimečně přesune do nedivadelních prostor nové otevřené galerie GAMPA v Automatických mlýnech, kde se představení odehraje přímo v expozici Mlýnský ostrov. Tento projekt také podpořil pardubický Institut Paměti národa, který podnítl jeho vznik a spolu s německou Nadací EVZ se podílí na jeho financování.

Na začátku nebylo nic než zadání Paměti národa napsat text pro scénické čtení, který by se vztahoval k novodobé, možná válečné historii Pardubic. Hledaly jsme nějaký silný příběh, několik se jich kolem nás vyrojilo – především díky redaktorce ČRo Sárce Kuchtové a jejím přátelům a kolegům z pardubického archivu. Mezi všemi nakonec zvítězila korespondence Rudolfa Průchy a Eduardy Warausové. Proč?

V případě Rudolfa Průchy a Edy Warausové mě okamžitě zaujal typ materiálu: obrovské množství dopisů. Je to autentický materiál, který vypráví příběh sám o sobě. Máte v ruce slova těch, kterých se příběh týká. Víc než psát text mě najednou lákalo ho sestavit z již existujícího materiálu. Při čtení dopisů jsem navíc zjistila, jak je jejich příběh silný. Krátce po seznamení žili více než rok v odloučení, a i přesto je z dopisů cítit, jak je jejich láska silná. Druhou část

dopisů píše Rudolf z vězení během druhé světové války. Opět tedy žili odloučení, tentokrát za mnohem dramatičtějších okolností.

Proč myslíš, že je zajímavé a potřebné zabývat se příběhem dvou obyčejných lidí, který začal před více než 100 lety?

V první řadě je to příběh o lásce. Takový typ příběhů podle mě nestárne. Silnou součástí jsou ale také obě světové války. Je zajímavé, jak některé zážitky, které Rudolf popisuje během první světové války, rezonují s dnešním děním. Překvapilo mě například, jak mi jeho popis válečné Oděsy vykreslil obraz Oděsy dnes. Podobné líčení vztahu Ruska a Ukrajiny na východní frontě může osvětlit konflikt mezi těmito státy v dnešní době. Jsem přesvědčená, že ponořením se do minulosti může člověk lépe pochopit současnost. Druhá světová válka se v Pardubicích

nakonec připomíná poměrně často. Tím, že nejsem místní, mě nejprve překvapilo, jak živým tématem tady druhá světová válka je. Důvod jsem však rychle pochopila.

Jaké momenty při procházení korespondence a sekundárních materiálů nasbíraných rodinou Průchových pro tebe byly nejsilnější?

Rozhodně to byly dopisy psané z vězení během druhé světové války. Rudolf s Edou měli tou dobou už dospívající dceru, která se provdala a narodilo se jí dítě. Na základě předchozích dopisů je zcela zřejmé, jak byl Rudolf Průcha citlivý a láskyplný člověk. Číst, jak všechny tyto nesmírně důležité rodinné chvíle prožívá jen skrz dopisy, osamocen v otřesných podmínkách, bylo skutečně hrozné. Nebo když vzpomíná na společné chvíle s Edou a jejich rodinou a neví, jestli je ještě někdy uvidí. Několikrát jsem se u toho rozplakala.

Ano, to je ten mrazivý kontrast mezi dopisy z „jedné“ a „druhé krabice“, mezi nimiž jsme našly třeba i Rudolfovu obžalobu,

rozsudek smrti nebo smuteční řeč. Zatímco první krabice obsahuje dopisy plné naděje, lásky a očekávání krásného společného života. Když jsem se poprvé probírala jen nafocenými dopisy a materiály, které nebyly chronologicky seřazené, ani zatím nebyly kompletní, říkala jsem si, že taková nelineární forma vyprávění by inscenaci slušela...

Ano, přesně to jsem si při prvním čtení říkala také – byl to až takový detektivní zážitek. Jednotlivé informace a střípky z dopisů mi postupně zapadaly do sebe, jako kdybych řešila nějaký rébus. Ráda bych text sestavila tak, aby i divák měl možnost zažít tento pocit.

Jak jsi vnímala četbu vlastně cizí, místy výrazně intimní korespondence dvou lidí? Jsou pro tebe dopisy archiválií? Nebo spíš soukromou záležitostí?

Nejprve jsem to vůbec neřešila. Čtení dopisů bylo tak pohlcující a zajímavé, že jsem je vnímala skoro jako literaturu nebo historický pramen. Až později mě napadlo, co kdyby si nepřáli, aby dopisy četl někdo jiný, natož aby byly

zprostředkovány ještě dalším lidem. Asi se ani nejde vyhnout těmto smíšeným pocitům, protože sice máte v ruce sto let starý příběh, ale je naplněný emocemi a křehkostí. To je nakonec na tom to přitažlivé.

Když jsem přišla s návrhem, že bychom mohly scénické čtení realizovat v galerijním prostoru GAMPY, tedy v jiném prostoru než v „black boxu“ naší malé scény, okamžitě jsi souhlasila. Co podle tebe nedivadelní prostory mohou obecně nabídnout?

Nedivadelní prostor hraje sám o sobě. Je svým způsobem scénografií. Baví mě do již existujícího prostoru vstoupit a pracovat s ním. Možná také nevytváří v divákovy takové očekávání, že přichází na „divadlo“. Může se lépe naladit na méně divadelní formát, jako je třeba zrovna scénické čtení. **AnH**

SPONZOR POŘADU

NEVŠEDNÍ BÁSNÍK VŠEDNÍHO DNE

MIROSLAV HOLUB (13. září 1923 – 14. července 1998) je jedním z nejznámějších českých básníků na světě. Patří k nejpřekladanějším, jeho verše byly přeloženy asi do čtyřiceti jazyků. Skromně to vysvětloval tvrzením, že jeho „poezie všedního dne“ se snadno překládá.

K jeho světovosti ovšem přispěla i jeho hlavní profese, imunologie. V tomto vědním oboru dospěl na špičkovou úroveň, napsal 150 vědeckých prací a o jeho výzkumnou práci byl mimořádný zájem v zahraničí. Jako vědecký pracovník navštívil Anglii, Německo, Francii, Irsko, Řecko, Čínu, Indii, Izrael, Austrálii, Mexiko, pravidelně i dlouhodobě pobýval ve Spojených státech amerických. Jeho profesní kontakty mu příležitostně umožňovaly i tvůrčí pobyty a publikaci

v zahraničí. Většina jeho básnického díla vyšla v angličtině, jeho básně zdobily i vozy londýnského metra a existuje britský básnický klub s názvem Holub. (A jménem Miroslavholub byla pojmenována planetka obíhající v hlavnímu pásu planetek mezi Marsem a Jupiterem, objevená 27. listopadu 1995.)

O to méně se o něm vědělo doma a dnes se na něho pomalu zapomíná. Po roce 1968 upadl v nemilost a znovu začaly jeho knihy

vycházet až v polovině 80. let. Roku 1982 sice vyšla nenápadná sbírka Naopak, ale v mizivém nákladu. Dlouho nebyl oficiálně uznáván jako spisovatel a jako vědec byl znám jen v poměrně úzkém okruhu odborníků z oboru.

Sté výročí jeho narození si připomeneme poetickým pořadem **ONO SE LETĚLO** ve čtvrték 2. listopadu. Připravil Jiří Seydler, účinkují Romana Chvalová a Jiří Šlupka Svěrák.

Pozor, tentokrát se večer neuskuteční v Poediu v klubu, ale na Malé scéně ve dvoře! JaP

Bez kostýmu

O VÁŠNI K FILMU S JANEM MUSILEM

Když zadáte do vyhledávače jméno JAN MUSIL, musíte k tomu napsat „herec a režisér“, jinak vám naběhnou informace o jeho jme-
novci, moderátorovi. A pak se třeba na stránkách ČSFD dozvíte, že „v dětství ho pravděpodobně nejvíc ovlivnilo vysedávání v sále kina, kde jeho babička dělala šatnářku. Mohl tak vidět bezpočet filmů. V šestnácti letech odešel studovat herectví na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Vystřídal několik divadel. Od roku 2008 je členem Východočeského divadla. Objevil se například v seriálech Vyprávěj, Ordinance v Růžové zahradě 2, Policie Modrava nebo v celovečerním filmu Probudím se večera.“

Vedle hraní se Honza už přes deset let věnuje aktivně psaní. Má na kontě třeba divadelní jednoaktovku Svět v parku, která se uváděla na naší Malé scéně. Ze všeho nejvíc ho ale přitahuje režie. Mnoho herců má režijní ambice, ale jen někteří to dotáhnou do úspěšného konce a věnují se výhradně této profesi. Ale to mluvíme o divadle. Honzu Musila však láká film a této své vášni obětuje všechn svůj volný čas. Na svém kontě má reklamu pro Regionální Českou Energetiku, hudební videoklip pro kapelu Anacreon a tři

krátkometrážní snímky Schůze, Var-jag a Pray. Pro naše divadlo natočil několik reklamních krátkých videí, především pro potřeby obchodního oddělení. Poté zrealizoval třídílňý cyklus Praštěných pohádek, které lze zhlédnout i na Dramoxu, streamovací službě nabízející záznamy divadelních představení, v kategorii Divadelní jednohubky. Zásadní vstup do filmového umění podle mě znamenal jeho krátkometrážní film Nejlepší kamarádky, jehož premiéra se odehrála v Divadle 29. Debut celovečerního snímku však na

Honzu teprve čeká. Svůj sen si splnil toto léto – natáčel film s pracovním názvem Ovce žerou první. Film by se měl v kinech objevit příští rok a premiéra se uskuteční kde jinde než v Pardubicích.

Honzu Musila jsem si pozvala do svého pořadu **BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny**, který se uskuteční 21. listopadu na Malé scéně ve dvoře od 19 hodin. Budeme se bavit o filmu, a to nejen o tom připravovaném. K Honzovi jsem přizvala ještě další dva hosty – herečku **Gabrielu Míkulkovou**, jeho manželku, a **Lukáše Kratochvíla**, kameramana a producenta.

Režisér, herečka a kameraman, tři hosté, kterých se budu ptát na jejich lásky, sny a radosti... JaU

↓ J. MUSIL S L. KRATOCHVÍLEM PŘI NATÁČENÍ REKLAMNÍHO SPOTU MALÉ SCÉNY VE DVOŘE, FOTO J. SEJKORA

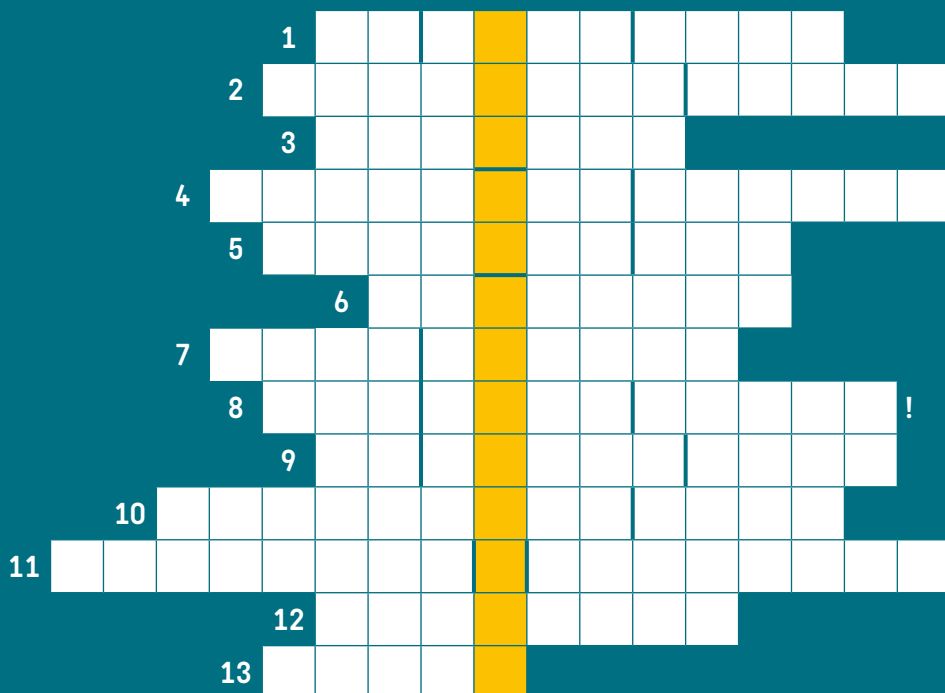

Kadeřnická KŘÍŽOVKA

Po říjnové odmlce jsme opět tu a přinášíme další slibovanou křížovku, kterou tentokrát věnujeme našimi diváky stále oblíbené interaktivní crazy detektivce Bláznivé nůžky, od jejíž premiéry 13. října uplynulo neuvěřitelných 16 let! Tuhle inscenaci si zamiloval i její herecký tým, který se v průběhu mnoha let měnil jen nepatrně. DAGMAR NOVOTNÁ, herečka neodmyslitelně spjatá s pardubickým divadlem, je jednou z těch, kteří jsou Nůžkám věrní už od samého začátku. Jako dáma z vyšší společnosti – Madam Šubrtová – si Dáša užívá každou reprízu a ráda vzpomíná na zkoušení. Když jsem ji požádala o nějakou oblíbenou repliku, s odpovědí dlouho neváhala:

Bláznivé nůžky jsou dílem o improvizaci, a to mě moc baví. Během jedné zkoušky ze mě, ani nevím jak, vypadla věta, která se ihned stala součástí scénáře:

„Tak já bych s člověkem, který má Oltcita, nejela (viz tajenka).“

Skalní příznivci možná tuší, jistější ale určitě bude, když vyluštíte křížovku, jejíž tajenka vám odhalí závěr autorské repliky Dagmar Novotné. Na následující dvojstraně naleznete jako vždy fotky z inscenací, ve kterých si Dáša u nás zahrála. Jejich názvy vepíšete do stejně očíslovaných řádků doplňovačky. Tajenku zasílejte na e-mail dramaturg@vcd.cz do konce měsíce listopadu, 1. prosince proběhne slosování o vstupenky na představení z repertoáru VCD, které obdrží tři z úspěšných luštitelů. Výhercům už poměrně vzdálené červenové křížovky s citací Jindry Janouškové – paní Jitce Boháčové, paní Pavlíně Medunové a panu Ondřeji Ullmannovi srdečně gratulujeme! Tajenka zněla: nemoc odevzdáš.

Vzpomínání s hercem

VÁCLAVEM DUŠKEM

COBY DĚDEČEK V JITŘNÍ PÁNĚ, VČD 2008, FOTO M. KLÍMA

VÁCLAV DUŠEK se narodil roku 1943 v Hradci Králové a ve dvaceti letech poprvé stanul na jevišti tamního divadla (tehdy Divadla Vítězného února). S hereckou profesí se rozloučil v září roku 2020 v roli Pana Sokola ze hry Společenstvo vlastníků ve Východočeském divadle v Pardubicích. Zde působil od roku 1999 a ztvárnil tu více než padesát divadelních postav. Krátce po oslavě jeho kulatin jsme si sedli na zahrádce jeho domku ve Stéblové. Václavova partnerka Jitka nám nalila po sklínce zeleného veltlínu a povídáme si. Nejprve o tom, jak to vlastně začalo.

Václave, pokud vím, tak jsi nejprve vystudoval gymnázium, pak ses vyučil soustružníkem a hned nato jsi začal hrát divadlo. Uděláš mi v tom zvláštním postupu jasno?

Udělám. Když jsem končil základku, tak jsem chtěl jít do Boleslavi do Škodovky. Protože mě strašně bavila auta. A dodnes mě baví. Ale taky jsem chtěl k divadlu, tak jsem šel na gymnázium. Ale tam jsem měl v pololetí posledního ročníku trojku z češtiny, a s tou jsem se na divadelní školu hlásit nemohl. No, tak co se mnou? Táta mi říkal, ať se nejdřív něčím vyučím, abych měl základ, a pak ať si dělám, co chci. Tak jsem šel do Hradce vyučit se soustružníkem. Při tom učňáku jsme měli dramatický kroužek, který vedl Standa Zindulka. A ještě tam byli Lumír Peňáz, Dana Balounová a Slávek Čech. A ti mi poradili,

ať jdu v divadle za nějakým Vaškem Šubrtem, že mě vezme za kulisáka. Tak jsem šel do divadla a řekl jsem vrátnému, že hledám pana Šubrtu, protože potřebuju pracovat v divadle. A on mě poslal do hospody U černého koně, že pryť tam Šubrt sedí s Bédou Bittlem u piva. Tak jsem tam šel. Bedřich Bittl byl herec, patřil k té slavné divadelní rodině Bittlů, a rovnou mi řekl, že divadlo není nic pro mě. Jenže ten Šubrt mě vzal, tak jsem asi rok dělal kulisáka a potom osvětlovače. A pak mě pan ředitel Pásek nechal i hrát. Tak to bylo.

Po třech hradeckých letech jsi odešel do Šumperka. To je taky dost zvláštní postup, odejít z krajského města do zájezdového divadla v horách. Co tě k němu vedlo?

Hráli jsme v Hradci Mirandolínu.

Já jsem hrál Sluhu kavalírova. A na zájezdě v Poděbradech mě viděl ředitel Zajíc ze Šumperka a hned mě koupil. V Šumperku mi objednal hotel. Bydlel jsem v něm týden, a pak mi starší kolega Hamáček povídá, ať tam nejsem moc dlouho, protože si to budu muset zaplatit. Tak jsem se chtěl přestěhovat, ale nevěděl jsem kam. Bylo babí léto, tak jsem nejdřív pár dní přespával na házenkářském hřišti. Pak mi jedna rekvizitářka půjčila klíče od divadla a nocoval jsem v klubu. A pak jsem si sehnal báječný podnájem. Jenže se tam netopilo a už přišla zima. Tak jsem se jednou rozhodl, že půjdu spát k Jiřině, své budoucí ženě (HEREČKA JIŘINA JELENSKÁ – POZN. RED.). Poznal jsem ji na mejdanu v klubu. Přišla tam taková bytost v červenobílé halence, začala tancovat na stole a dali jsme se dohromady. Její muž, herec Rudolf

Pechan, odešel ze Šumperka do Varů. Ale tu noc, kdy jsem šel k Jiřině spát, zrovna přijel domů. Tak jsem vyskočil z okna. Naštěstí to bylo v přízemí. No, a oni se pak rozvedli a já jsem si Jiřinu vzal.

S herectvím jsi začínal pozvolna. V soupisu tvých prvních rolí čtu: Hubený mladík, Chlapec na chodníku, z. rekrut, Policista... Kdy přišla skutečná role?

To bylo právě v Šumperku. Začínal jsem Cínovým vojáčkem, tam jsem partneril s Martinou Eliášovou, která je teď v Hradci. A pak už jsem hrál velké role – Augusta juniora ve hře August August, august, Trania ve Zkrocení zlé ženy, Štěpána v Ženitbě, Oktavia ve Scapinových šibalstvích a spoustu dalších krásných rolí.

Zažil jsi v Šumperku konec 60. let a tvrdý nástup normalizace. Jak se to projevovalo v menším divadle na okraji země?

V létě roku 1968 jsme měli před divadlem stoleček a podepisovali jsme petici, lidé se k nám přidávali. Ale pak z kopců od chaty Skřítek přijel na motorce kolega, který dělal předsedu partaje, a volal: „Ženy, matky, děti domů! Jedou sem Rusové!“ Nebyli to Rusové, ale Poláci. Český tankový prapor, který sídlil v Šumperku, byl převelen na východní Slovensko a v Šumperku se usadili Poláci, na dost dlouho. No a pak je nahradili Rusáci a ti tam byli dvacet let... Jinak to tam asi nebylo tak dramatické jako ve zbytku republiky. Ze Šumperka je všude daleko, zprávy z Prahy chodily se zpožděním, byli jsme tam docela odříznutý, takže i trochu „za větrem“.

Po deseti letech v Šumperku ses do Hradce vrátil. Co tě přivedlo zpět do rodného města?

Když v Šumperku zemřel ředitel Zajíc, zabil se v autě, tak udělali správce divadla herce Vladimíra Švabíka. A on strašně chtěl Jiřinu. A jednou přišel až k nám domů a začal ji urážet, tak jsem dal výpověď. Druhý den jsem hrál Kristu Mahona v Hrdinovi západu, po představení jsem se se Švabíkem rozloučil na forbině a šli jsme s Jiřinou do Hradce.

Tam ses pak potkal – mimo jiné – s legendami českého divadla, režisérem Josefem Křoftou a jeho dramaturgem Miloslavem Klírou.

Jaká s nimi byla práce?

Jani, to bylo nejkrásnější období mého života u divadla. U Pepíka Křofty jsem hrál ve všech inscenacích, který tam tehdy dělal. Začínal Shakespearem, Komedii plnou omylů. Zkoušeli jsme v Besedě. Jemu se ten prostor strašně líbil a zasloužil se o to, že se udělala rekonstrukce a vznikla tam krásná divadelní scéna, na které se hraje dodnes. Další Křoftovou inscenací byl Voltaire, Na Candida. Tu už jsme hráli v Besedě. Pak jsme dělali krásnej text od písmáka Aloise Beera z Dobrušky, jmenovalo se to Litují, že nejsem básník. Tam jsem hrál hlavní roli. Pak byl Robinson Jeffers, Pastýřka putující k dubnu. Nádhera. A potom Škola staletími, to jsme milovali a diváci taky, pořád bylo vyprodáno.

Zažil jsi také velice úrodná léta hradeckého rozhlasu. Na co z nich rád vzpomínáš?

Já jsem toho pro rozhlas zase tak moc nedělal. Ale když jo, tak mě to moc bavilo. „Přítel mikrofon... A před něj prskátko!“ Jako přímý přenos z divadla natočil rozhlas představení Dva muži v šachu. Byla to hra Miroslava Horníčka a sám ji režíroval. S režisérem Pavlem Krejčím jsme točili rozhlasové kabarety. Tam se vždycky sešla báječná parta hradeckých a pardubických herců, vyprávěly se vtipy, byla tam obrovská sranda. Nás to bavilo moc a myslím si, že posluchače taky. Potkával jsem v rozhlase Dášu Felixovou, Milana Šandhouse, Alju Gsölhoffera, Jindru Bonaventuru, Mirka Suchého, svou ženu Jiřinu a další a další skvělé kolegy... A taky Standu Zindulku!

V Hradci jsi působil dvacet let a pak jsi k naší velké radosti nastoupil do angažmá ve VČD. Co tě přimělo ke změně angažmá?

Jiřina se neměla moc ráda s ředitelem hradeckého divadla. A u mě rozhodl jeden moment, když Vladimír Morávek, který se stal uměleckým šéfem, režíroval Romea a Julii. Hrál jsem Capuleta a zkoušeli jsme takovou tu scénu, kdy se sejdeme na hostině. Morávek na mě najednou z hledišť zavolal: „A teď zavýj jako vlk!“ Zeptal jsem se proč a on povídá: „Neptej se a udělej to!“ Tak jsem pochopil, že si nebudeme rozumět. I když uznávám, že v něčem je to génius. →

← JAKO ŠAŠEK V MARKÉTĚ LAZAROVÉ, VČD 2009,

FOTO R. ŠTASTNÝ

Zalítoval jsi někdy odchodu do Pardubic?

Ne. Nikdy.

Pochopil jsi někdy tu prapodivnou předpojatost Pardubáků vůči Hradci a naopak?

Nikdy jsem to nepochopil. V Hradci jsem se narodil, léta jsem tam žil a samozřejmě k tomu městu lnu. Pardubice jsem dlouho znal jen letmo, ale dneska vidím, jak vzkvétají. A jsou mi blízké.

Které role v Pardubicích byly tvé oblíbené?

Nejvíc asi Král Colas. Já jsem ho měl hrát už v Hradci, jenže jsem tenkrát byl zrovna ve špitále, tak mě pak ta role v Pardubicích moc potěšila. Hrál jsem rád skoro všechno, méch oblíbených inscenací byla spousta – Markéta Lazarová, Měsíční běs, Romance pro křídlovku, Vojnarka, Jitřní paní, Králova řeč...

Řeknu ti, někdy to bylo k zbláznění a někdy to bylo nádherné, ten život u divadla. Ale ty nádherné chvíle si spíš pamatuju. A jsem šťastný, že jsem prožil takový život, jaký jsem prožil.

To je nádherné. Tvůj přístup k životu je vzácný dar. Žil jsi s divadlem bezmála šedesát let a je zjevné, že ti dělalo radost. Co jiného tě v životě těší?

Náš vztah s Jitkou. A život na venkově, protože mám rád klid. A jenom mě trošku mrzí, že už mi je tolik. Já vím, ono se říká, že věk je jenom číslo. Jenže to říkají mladí a zdraví. V mém věku už všechno bolí. Ale kupodivu mi pořád chutná víno.

Tak na zdraví!**A moc děkuju.**

JaP

NOC DIVADEL opět po roce v Pardubicích

NOC DIVA DEL*

Třetí listopadová sobota tradičně patří celoevropskému projektu EUROPEAN THEATRE NIGHT / NOC DIVADEL, který letos oslaví už deset let své existence v České republice.

V sobotu 18. listopadu tak znovu ožijí divadla ve všech koutech naší země, divadelní fanoušky čekají nevšední zážitky, které jsou připravovány exkluzivně pro tento divadelní svátek. Na programu budou workshopy, výjimečná představení, koncerty, semináře, noční prohlídky divadelních zákulisí či diskuze s herci, scénografi a režiséry. Více se dozvíte na www.nocdivadel.cz.

Východočeské divadlo se k této výjimečné události samozřejmě také každoročně připojuje, letos nabídne mimořádný program od 20.30 hodin v Městském divadle po představení komedie Fantastické divadlo. Zájemci o jedinečnou divadelní noc budou stejně jako v minulých ročnících do programu aktivně zapojeni, jak slibuje dramaturgyně **Jana Uheřová**: „Po představení se uskuteční neformální beseda s herci, poté si účastníci Noci divadel budou moci vybrat ze tří aktivit, buď si projdou zákulisím divadla, nebo se zapojí do soutěže, v rámci níž si vyzkouší

svoje znalosti o jednotlivých inscenacích i našich hercích. A ti nejodvážnější se na jeden večer sami stanou herci, nazkoušejí krátkou scénku, kterou posléze předvedou všem ostatním účastníkům. Zkusit si divadlo na vlastní kůži – to bude hlavním tématem zábavné divadelní noci.“

Vstupenky jsou v prodeji za symbolických 50 Kč, tak neváhejte a přijďte s námi prožít část noci v divadle! Pozor, při koupi vstupenek i na předchozí Fantastické divadlo je vstupné na následný noční program za pouhou 1 korunu.

RaS

VLONI S NÁVŠTĚVNÍKY NOCI DIVADEL ZKOUŠEL I L. ŠPÍNER, FOTO J. SEJKORA

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

„Kulatiny“ by v listopadu oslavila inscenace, na kterou se v Pardubicích dodnes vzpomíná. Když mezi místními divadelními fanoušky zmíníte titul Ondina, většinou následuje povzdech: Aaaach, to bylo krásný! Přitom od premiéry uplyne 8. listopadu už dvacet let!

Poslední zpracování **Giraudouxovy ONDINY** ve Východočeském divadle nastudoval **Marián Pecko**, slovenský režisér s nezaměnitelným rukopisem, pro něhož to byl první a veleúspěšný krok na pardubická divadelní prkna (dále pak připravil Romanci pro křídlovku, Sen noci svatojánské, Vítězství či muzikál Cikáni jdou do nebe). Za popularitou inscenace stojí především výkony ústřední herecké trojice – **Lucie Štěpánková** (Ondina), **Martin Mejzlík** (Rytíř Hans) a **Petra Janečková** (Princezna Bertilda), podpořené dechberoucí výpravou **Pavla Andraška** (připomeňme postupně se plnící plochá akvária obklopující scénu).

Pardubická Ondina oslovila i odbornou veřejnost, například recenzent **J. P. Kříž** do časopisu Xantypa v únoru 2004 napsal: „*Nanejvýš pětkrát do roka skuteční se zázrak. To když nad divadlem vyjde hvězda a rozzáří se. Věřte, nevěřte, stalo se v Pardubicích, v jehož VČD nastudoval Marián Pecko Ondinu. Prozradím, že jsem ji rovnou zařadil do trojice uchazečů o Cenu Alfréda Radoka za nejlepší inscenaci roku 2003. ... Titulní role je velkým sólem Lucie Štěpánkové. Herecky i pohybově náročný part zvládá s nevídanou bravurou. Její ovíjení se kolem milovaného člověka je živočišné, scéna, kdy ulovena rybáři visí nahá hlavou dolů, brutální a emocionálně exponovaná, vrcholná. Herecký výkon roku vzešel letos z Pardubic!*“

RaS

LUCIE ŠTĚPÁNKOVÁ (ONDINA) A MARTIN MEJZLÍK (RYTÍŘ HANS)

PETR DOHNAL (ANSELM) A JINDRA JANOUŠKOVÁ (GUTA, JEHO ŽENA)

PAVEL NOVOTNÝ (KRÁĽ HERKULES) A PETRA JANEČKOVÁ (BERTILDA)

LUCIE ŠTĚPÁNKOVÁ, ZDENĚK RUMPÍK (KRÁLOVSKÝ KOMOŘÍ) A PAVEL DOUCEK (BÁŠÍK BERTRAM)
FOTO MICHAL KLÍMA

Nová pohádka Studia LAIK

Starší členové Mladého divadelního studia LAIK v září představili svou novou autorskou hru **Přestupní stanice: Strach a v listopadu čeká premiéra také jejich mladší kolegy, kteří poprvé nastudovali pohádkový muzikál! Dětské publikum se může těšit na úpravu pohádky Boženy Němcové O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH, kterou pro náš soubor začínajících herců napsala jeho dramaturgyně Kristýna Plešková.**

„Pohádka O dvanácti měsíčkách vypráví příběh o ubohé Marušce, která žije se svou macechou a nevlastní sestrou Holenou. Jednoho dne se rozmazlená Holena rozhodne, že se chce Marušku zbavit, a tak ji společně s macechou v zimě vyženou pro fialky. Marušku ale potká velké štěstí a při hledání fialek potká dvanáct kouzelných měsíčků, kteří jí s jejím trápením pomohou,“ připomíná známou pohádku **Kristýna Plešková.**

Inscenaci se svými svěřenci opět režisruje vedoucí Studia LAIK **Zdeněk Rumpík: „Najít v dnešní době pohádku, která by bavila malé diváky, není vůbec jednoduché. Klasické pohádky už děti tolik nezajímají, a proto je musíme často upravovat. Tentokrát jsme se**

s Kristýnou domluvili, že vytvoříme náš první pohádkový muzikál. Kristýna spojila tvůrčí síly s muzikantem Radkem Škeříkem a společně pro naše děti připravili opravdu povedený text a krásné písně. Pro naše mladší členy je to skutečně velká výzva, protože je to jejich první setkání s muzikálem, ale je vidět, že je tento žánr velmi oslovil a písničky i práce s nimi spojená je velmi baví.“

Hlavní roli Marušky ztvárňuje jedna z nejmladších členek souboru **Anna Počepická**, kterou ale už můžete znát i z inscenace VČD Žitkovské bohyně. „Maruška je hodná a laskavá. Nejvíc mě na celé roli baví to, že jsem poprvé hlavní hrdinka. Do teď jsem hrála jen malé role a teď budu poprvé

ve velké roli. Nejvíc se bojím, že zapomenu text nebo ho někde popletu. Taky se bojím, abych uzpívala všechny písničky a na žádnou nezapomněla. A doufám, že se mi nebude nikdo smát. Ale hlavně mě to moc baví! Jsem moc ráda, že mi pan Rumpík pomáhá, abych to zvládla, a že mi s Kristýnou věřili a svěřili mi tak velkou roli. Jsem na to moc pyšná! Už se moc těším, až uvidím všechny kostýmy, scénu i choreografie a já se to všechno naučím, protože pak přijdou diváci, a to bude velká zábava,“ svěřila se na jedné ze zkoušek **Anička Počepická.**

Zkoušené pohádky je stále ještě v plném proudu. První diváky naši nejmladší herci přivítají na slavnostní premiéře v neděli 26. listopadu v 15 hodin na Malé scéně ve dvoře. Přijďte se i vy podívat, jak nadějná je nastupující generace herců, která třeba jednou obohatí profesionální soubor Východočeského divadla. Naším mladým kolegům přeje: **ZLOMTE VAŽ!**

RaS

Z. RUMPÍK S V. VÝBORNÝM, A. POČEPIČKOU A N. NĚMCOVOU NA ZKOUŠCE NOVÉ POHÁDKY STUDIA LAIK, FOTO J. SEJKORA

NEJVĚTŠÍ AQUACENTRUM VÝCHODNÍCH ČECH

www.aquapce.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ..... ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HRMADNĚ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN FROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

 NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERA

Alukov
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

 ComArt

 BARTH

 HAK

 EUROVIA

 VCES
ČLENSKÝ ÚSTŘEDÍ ČESKÝCH
VÝROBKŮ

 **DOSTIHOVÝ
SPOLEK**

 era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 TV

 **KBS
Radio**

 BEAT
RADIO

 Country
RADIO

 88.0
FM

 BUSTV
ZÁBAVNĚJŠÍ CESTOVÁNÍ

 **PARDUBICE
ZIVE**

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVOĐAJ LISTOPAD 2023 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: L. MECERODOVÁ, J. LÁSKA A P. BOROVEC, ORLANDO, FOTO D. KONEČNÝ